

[Hans Kjør.]

skæftigelsen, skyldes særtolden og er indtrådt efter regeringsskiftet. Jo, minsanten kan vi da påstå det. (*Afbrydelse af Lysholt Hansen*). Ja men det er da en kendsgerning. Hr. Lysholt Hansen må sikkert erkende, at den forbedring, der har fundet sted i betalingsbalancen — og det er oplyst af Nationalbanken i dag, at for månederne juli, august, september og oktober var betalingsbalanceunderskuddet 3 mill. kr. — må skyldes den politik, som lå før regeringsskiftet, og kan i hvert fald ikke være påvirket af denne noksom bekendte særtold.

Hr. Lysholt Hansen må sikkert også erkende, at den analyse, som jeg har omtalt i mit første indlæg, af beskæftigelsesudviklingen, var væsentlig mere optimistisk end det, regeringen har givet udtryk for. Deraf må også følge, at denne analyse er baseret på oplysninger, som ikke har været påvirket af særtolden. Derfor er der ikke noget som helst mærkværdigt i, at man nu må fastslå, at det, der måtte ske med beskæftigelsen, må være konsekvenser deraf. Man kan ikke have siddet i den nu overståede lovgivningsdøgnarbejdende udvalg uden at have bemærket sig de mange advarsler, der er kommet i den tid.

Men det nye, som regeringen ifølge hr. Lysholt Hansen nu skal tage sig af, det er igennem et kapitalmarkedsråd at ville styre uden at blande sig. Nu kunne man ønske, at hr. Lysholt Hansen interesserede sig for det afgørende kapitalproblem, nemlig afhjælpningen af den knappe kapital, men ikke ét ord var der om, hvordan man kan fremme kapitaldannelsen ved at muliggøre større opsparing og øget selvfinansiering. Det sidste har noget at gøre med det, der efter hr. Lysholt Hansens opfattelse må henregnes til gammeldags opfattelse af konkurrenceevnen, nemlig omkostningsniveauet i forhold til opnåelige markedspriser. Nej, hr. Lysholt Hansen interesserede sig alene for den knappe kapitalfordeling.

Jeg kunne forstå på socialdemokratiets ordfører, at efter hans opfattelse kan alt ondt føres tilbage til, at kapitalen følger de grundlæggende regler for privatøkonomisk virkemåde. Det skal der rettes på ved at styre uden at blande sig. Kapitalmarkedsrådet skal åbenbart ikke alene være erhvervs-

livets gulerod og stok, som dagbladet Aktuelt vist udtrykte det. Nej, erhvervslivet skal bastes og bindes ved denne styring uden at blande sig, så erhvervslivet åbenbart gennem kapitalmarkedsrådet selv skal være med til at knytte de reb, det skal bindes med.

Vi for vor del mener, at resultatet snarere bliver det modsatte, nemlig at statsmagten i stigende grad blander sig uden at styre, hvorfor vi synes, at de privatøkonomiske synspunkter i højere grad kunne anvendes inden for den offentlige sektor, så man kunne få bedre styr på den. Regeringens initiativer fører jo i første omgang til, at boligsektorens andel øges betydeligt; og som det meget omhyggeligt blev analyseret af hr. Guldberg her fra talerstolen for lidt siden, må resultatet naturnødvendigt blive færre ressourcer til erhvervslivets ekspansion. Men det er måske det, der skal forstås som et eksempel på, at øget vækst skal nås ved en dirigeren ud fra samfundsøkonomiske hensyn.

Hr. Lysholt Hansen fandt også, at en forøgelse af udgifterne med 1½ milliard kr. mod nye indtægter på 1 milliard kr. afspejler en strammere finanspolitisk indsats af den nye regering. Ja, jeg må sige, jeg kan efterhånden bedre forstå, hvad en mand sagde til mig forleden aften — det er næsten et ordret citat — nemlig at hr. Lysholt Hansen er socialdemokratiets Georg Gearløs; det ender såmænd med, at han kan få vand til at løbe opad.

Jeg bemærkede mig også, at økonomi- og budgetministeren var inde på nogle betragtninger over, hvordan man virkelig skulle sammenligne kasseoverskuddet fra finansplanen fra august og det, der nu var fremlagt, og økonomi- og budgetministeren reducerede augustskønnet med de 800 mill. kr., der nu skulle anvendes, fordi pristalsreguleringen var rykket frem. Men jeg tror ikke, at sammenligningen var fuldstændig, for der ligger jo også en anden påvirkning efter augustskønnet. Når man taler om, at de bevægelser, der har fundet sted — og der må jo sammenlignes med den voksende udgift på de 1.600 mill. kr. sammenholdt med den nye indtægt på særtolden — giver andre resultater, ja, så hænger det jo sammen med, at det uændrede skatteniveau skønnes at give et større beløb i kassen, end